

РЕШЕНИЕ

№ 9133

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **11201** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208, вр. чл. 197 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Л. Г. П. от [населено място],[жк][жилищен адрес]0 срещу Решение № ПИ-327/29.09.2025г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалба на П. срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250022-012-0000049/01.09.2025г., издаден от публичен изпълнител при ТД на НАП С. по изпълнително дело №221217933/22 г.

В жалбата се твърди, че по банковата разплащателна сметка на жалбоподателя в БАНКА ДСК АД, с IBAN [банкова сметка] постъпват единствено и само суми от Дирекция „Социално подпомагане“ [населено място] на основание чл. 70 от Закона за хората с увреждания, като в тази връзка е представено удостоверение от БАНКА ДСК АД.Посочва се, че БАНКА ДСК АД при наложен запор, несеквестрируеми суми/ тези по чл. 70 от ЗХУ/ могат да се теглят само на каса, което е свързано с високи такси, изисквани от БАНКА ДСК АД. Иска се отмяна на решението и потвърдения с него отказ в оспорената част относно запора върху налични и постъпващи суми по банковата разплащателна сметка на жалбоподателя в БАНКА ДСК АД, с IBAN [банкова сметка] и вместо това Съдът да отмени запора върху сметката на жалбоподателя в БАНКА ДСК АД. Освен това с жалбата се посочва, че с молбата до ПИ е било искано и прекратяване на производството по принудителното събиране.

В с.з. жалбоподателят поддържа жалбата лично и чрез адвокат И. / тъй като жалбоподателят не разполага с парични средства и имущество интересите на правосъдието изискват участие на адвокат, то такъв е бил назначен от Съда/. Жалбоподателят представя писмени бележки. Акцентира на това, че по сметката му в БАНКА ДСК АД от 08.02.2019 г. постъпват само суми от

Дирекция „Социално подпомагане“ [населено място] на основание чл. 70 от Закона за хората с увреждания. При наложения запор, при теглене на каса БАНКА ДСК АД налагала висока за жалбоподателя такса от 15 лева/7,67 евро/, като в тази връзка са приети по делото нареждания-разписки, издадени от БАНКА ДСК АД. Посочва, че сумата от 15 лева месечно се равнява на 180 лева годишно, а с толкова средства жалбоподателят би могъл да си осигури храна за няколко месеца или десет хляба на месец. Моли Съда за справедливо решение по случая.

Ответникът директора на ТД на НАП- С., чрез процесуален представител оспорва жалбата. СГП не изпраща представител.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 81-ви състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна следното:

Видно от данните по преписката, към момента публичните задължения на жалбоподателя по изпълнителното дело произтичат от наложена глоба в размер на 10 000,00 лв. с влязло в сила Решение №Ж-579#5/06.12.2017 г. на Комисия за защита на личните данни.

С оглед обезпечаване на установените и изискуеми публични задължения на лицето, в хода на изпълнителното дело е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С220022-022-0064026/21.09.2022 г., от публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което са наложени обезпечителни мерки запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при „ТЕКСИМ БАНК“ АД, „БАНКА ДСК“ АД и „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. До „ТЕКСИМ БАНК“ АД е връчено 3. съобщение с изх. №С220022-003-0054137/21.09.2022 г., като съгласно представен по преписката отговор от банката от 23.09.2022 г., сметката на лицето е блокирана, няма налични средства за изпълнение на запора. До „БАНКА ДСК“ АД е връчено 3. съобщение с изх. №С220022-003-0054136/ 21.09.2022г. г., като съгласно представен по преписката отговор от банката от 27.09.2022г., запорът е наложен върху сметките на длъжника. Съответно, до „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД е връчено 3. съобщение с изх. №С220022-003- 0054138/21.09.2022 г., като съгласно представен отговор от банката от 26.09.2022 г. към датата на налагане на запора 21.09.2022 г. по банковата сметка на лицето липсва авоар. Постановлението е връчено на лицето с разписка на 25.08.2025 г.

На 26.08.2025 г. е подадена молба-уведомление от жалбоподателя, до публичния изпълнител, заведена с вх. №С250022-000-0511387/26.08.2025 г. по регистъра на дирекция „Събиране“, ТД на НАП С.. Във връзка с молбата е издаден Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 208, ал. 2 от ДОПК с изх. №С250022-012-0000049/01.09.2025 г., връчен на лицето на 07.09.2025 г. по електронен път.

С молба до публичния изпълнител /ПИ / жалбоподателят е искал отмяна на наложена обезпечителна мярка, наложена с постановление изх.№ С 220022-022-0064026/21.09.2022г. на ПИ а именно запор върху банковата разплащателна сметка на жалбоподателя в БАНКА ДСК АД, с ИВАН [банкова сметка]. Със същата молба жалбоподателят е поискал на основание чл. 225, ал.1 т.4 и т.7 от ДОПК и прекратяване на производството по принудителното събиране.

Главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. се е произнесъл с „Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл.208, ал.2 от ДОПК“ с изх.№С250022-012-0000049/01.09.2025г. Съгласно цитирания акт ПИ отказва “ Отмяна на обезпечителната мярка, наложена с Постановление изх.№ С 220022-022-0064026/21.09.2022г.“. В мотивите на отказа на ПИ е посочено, че съгласно чл.213, ал.1, т.3 и т.5 и ал.2 от ДОПК не се запорират суми посочения субект, както следва: сумите по сметки в банки в размер до 250 лв. за всеки член от

семејството/т.3/; трудовото вознаграждение, обезщетението по трудово правоотношение, всяко друго вознаграждение за труд, пенсията или стипендията - в общ размер до минималната работна заплата месечно/т.5/; обезщетенията по социалното осигуряване, включително за безработица; социалните помощи, предоставяни от държавния или общинския бюджет; сумите по дарение от физически и юридически лица, получени от лица с трайни увреждания с намалена работоспособност или определени вид и степен на увреждане над 50 на сто и други категории лица в неравностойно социално положение / ал.2, т.1,2,3/.Посочено е от ПИ, че в заповестното съобщение до БАНКА ДСК било указано, че при изплащане на суми банката била длъжна да се убеди по безспорен начин за посочените обстоятелства в чл.213 от ДОПК и да следи за спазването на цитираната разпоредба. С „Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл.208, ал.2 от ДОПК“ с изх.№С250022-012-0000049/01.09.2025г., ПИ е отказал “Отмяна на обезпечителната мярка, наложена с Постановление изх.№ С 220022-022-0064026/21.09.2022г.“. Няма произнасяне по искането на жалбоподателя за прекратяване на производството по принудителното събиране, няма диспозитив за това искане в „Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл.208, ал.2 от ДОПК“ с изх.№С250022-012-0000049/01.09.2025г.,

С Решение № ПИ- 327/29.09.2025г. директорът на ТД на НАП оставя жалба с вх. №Ж-22-1145/15.09.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №С250022-000-0547419/15.09.2025 г., подадена от Л. Г. П., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място],[жк], вх. Е, ет. 6, ап. 130, с посочен в жалбата електронен адрес: [електронна поща]. срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250022-012-0000049/01.09.2025 г., издаден от публичен изпълнител при ТД на НАП С., по изпълнително дело №221217933/2022 г. по описа на ТД на НАП С., БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като неоснователна.

Съгласно чл. 70 от Закона за хората с увреждания, право на месечна финансова подкрепа по чл. 69, т. 1 имат хората с трайни увреждания над 18-годишна възраст, както следва: т. 1. от 50 до 70,99 на сто степен на увреждане – в размер 7 на сто от линията на бедност; т. 2. от 71 до 90 на сто степен на увреждане – в размер 15 на сто от линията на бедност; т. 3. над 90 на сто степен на увреждане – в размер 25 на сто от линията на бедност; т. 4. над 90 на сто степен на увреждане с определена чужда помощ, които получават пенсия за инвалидност поради общо заболяване или поради трудова злополука или професионална болест – в размер 30 на сто от линията на бедност; т. 5. над 90 на сто степен на увреждане с определена чужда помощ, които получават социална пенсия за инвалидност или пенсия за военна инвалидност, или пенсия за гражданска инвалидност, или наследствена пенсия – в размер 57 на сто от линията на бедност.

От събраните по делото доказателства, включително от представеното удостоверение от БАНКА ДСК АД, е установено, че жалбоподателят Л. Г. П. е титуляр на разплащателна сметка в БАНКА ДСК АД с ИВАН [банкова сметка], открита на 08.02.2019г.За периода от откриване на сметката до момента, по посочената сметка са постъпвали единствено суми от Дирекция Социално подпомагане“ [населено място] на основание чл. 70 от Закона за хората с увреждания.

От представеното удостоверение от БАНКА ДСК АД е видно още, че сумите с основание чл. 70 от Закона за хората с увреждания са ежемесечни и за периода на справка започват от 54,45 лева и достигат до 78, 90 лева. По сметката е наложен заповест на 21.09.2022г.

Съгласно Постановление № 212 от 2 ноември 2023 г.за определяне размера на линията на бедност за страната за 2024 г., от 1 януари 2024 г. размерът на линията на бедност за страната е бил 526 лв., което съответства на получаваната сума от 78, 90 лева, посочена в справка на банка ДСК/ за 2024г., тъй като справка от банка ДСК е до 2024г./, респективно на 80 % степен на увреждане/ съгласно представената от жалбоподателя документация/ и на разпоредбата на чл. 70

т.2 от ЗХУ / от 71 до 90 на сто степен на увреждане –помощта е в размер 15 на сто от линията на бедност, която за 2024г. е била 526 лв., респективно получаваните от жалбоподателя суми за 2024г. следва да са били точно 78, 90 лева, колкото е посочено и в справката на банка ДСК / която банка при теглене на каса, при наложения заповор, удържала на жалбоподателя като такса в своя полза 15, 00 лева от тези средства /.

Съгласно чл. 80, ал.3 от Закона за хората с увреждания, от финансова подкрепа не могат да се правят удържки, освен за: т.1 надзети средства за финансова подкрепа в резултат на счетоводно-техническа грешка; т. 2. недобросъвестно получени суми.

Получаваните от жалбоподателя минимални суми по чл. 70 от Закона за хората с увреждания, са несеквестрируеми на основание чл.213 от ДОПК и на основание чл. 80, ал.3 от Закона за хората с увреждания.

По делото са приети документите от административната преписка и представените от страните.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице като адресат на акта, което има правен интерес от оспорване като неблагоприятно засегнато от акта, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно нормата на чл. 208, ал. 1 от ДОПК отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпване на искането, след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по чл. 225, ал. 1, т. 2 и 5 - когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред и когато актът за установяване на задължението бъде изменен с решение на по-горестоящ орган или от съда и при предприетото принудително изпълнение е събрана сума, равна или надхвърляща сумата на задължението съгласно изменението. При съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно - чл. 208, ал. 1, изречение второ. Правомощията на съда при произнасяне по жалба срещу отказ за отмяна на обезпечение са регламентирани в ал. 3 на чл. 208 от ДОПК. Действително, съгласно цитираната норма е разписано, че съдът отменя обезпечението, когато са изпълнени изискванията по ал. 1, изречение първо, както и в хипотезата на чл. 199, ал. 2 - при замяна на наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. В конкретния случай тези предпоставки несъмнено не са налице. Същевременно, общия принцип за съразмерност по чл. 6, ал. 2 и ал. 5 от АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК е приложим, а същият е нарушен. Съгласно чл. 6, ал.2 от АПК, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.Разпоредбата на ал. 5 на чл. 6 от АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Да се приеме неприложимост на общия принцип за съразмерност би означавало да се обезсмисли съдебният контрол в производство като настоящото. В случая изпълнението на акта засяга права и законни интереси на длъжника в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която акта се издава, като органът е издал акт, който може да причини вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Несъмнено правомощие на публичния изпълнител е да наложи каквито прецени за необходими и достатъчни ОМ, но в рамките на вземането, като не допуска достигане до съществена несъразмерност на обезпечението. Наложения заповор върху сметката в БАНКА ДСК АД, чието вдигане се иска с жалбата, в случая не само не би могъл да служи за целите на изпълнително производство, тъй като от справката на

БАНКА ДСК АД е видно, че постъпват единствено суми с основание чл. 70 от Закона за хората с увреждания, които са ежемесечни и за периода на справка започват от 54,45 лева и достигат до 78, 90 лева, като същите са несеквестрируеми, съгласно чл.213 от ДОПК и чл. 80, ал.3 от Закона за хората с увреждания, и което не се оспорва от ответника, но запорът несъмнено съществено затруднява жалбоподателят да ползва дори и тази твърде оскъдна финансова подкрепа, но нужна му за неговата издръжка. В разпоредбата на чл. 41 от Хартата за основните права на Европейския съюз е гарантирано право на добра администрация и право на справедливо разглеждане на отнесените до органите въпроси, каквото справедливо разглеждане на казуса на жалбоподателя, според Съда, не е било извършено с постановения отказ на ПИ, потвърден от Директора на ТД на НАП [населено място].

На следващо място, жалбоподателят с молба до ПИ е искал отмяна на наложена обезпечителна мярка, наложена с постановление изх.№ С 220022-022-0064026/21.09.2022г. на ПИ, а именно запор върху банковата разплащателна сметка БАНКА ДСК АД, с ИВАН [банкова сметка], на със същата молба е поискал и прекратяване на производството по принудителното събиране на основание чл. 225, ал.1 от ДОПК .Произнасяне по второто му искане липсва от страна на ПИ, който единствено видно от диспозитива е отказал: “Отмяна на обезпечителната мярка, наложена с Постановление изх.№ С 220022-022-0064026/21.09.2022г.“. Нито публичният изпълнител, нито решаващият орган, са разгледали второто искане и по отношение на него не са изложени надлежни мотиви, като липсва диспозитив, което предполага изпращане на делото като преписка на ПИ за произнасяне по молбата с вх. № С 250022-00-0511387/26.08.2025г. в частта ѝ относно искането за прекратяване на производството по принудително изпълнение на публичните вземания.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 208, вр. чл. 197 от ДОПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 81- ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. Г. П., [ЕГН] , с адрес - [населено място],[жк][жилищен адрес]0, Решение № ПИ-327/29.09.2025г. на Директора на ТД на НАП [населено място], и потвърдения с него Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх.№С250022-012-0000049/01.09.2025г., издаден от публичен изпълнител при ТД на НАП С. по изпълнително дело №221217933/22 г., в оспорената част, КАТО ВМЕСТО ТОВА:

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С220022-022-0064026/21.09.2022 г., от публичен изпълнител при ТД на НАП С., в частта относно наложения запор за сумата от 10 070, 00 лева върху налични и постъпващи суми по банковата разплащателна сметка на Л. Г. П. в БАНКА ДСК АД.

ИЗПРАЩА делото като преписка на публичния изпълнител при ТД на НАП-С. за произнасяне по молба с вх. № С 250022-00-0511387/26.08.2025г. в частта ѝ по направеното искане за прекратяване на производството по принудително изпълнение на публичните вземания, съобразно дадените в настоящото определение указания.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.208, ал.2 във връзка с чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ:

